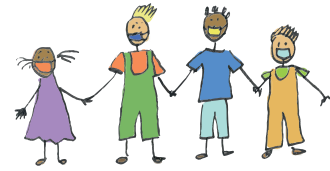

Мільйон дітей моляться розарій

18 жовтня 2020 року

Лист до дітей

Дорогі друзі!

Ви, напевно, ще пам'ятаєте той незвичний час, коли не могли піти до школи. Ви також не могли відвідувати друзів і гратися з ними. По всьому світу поширився вірус, який може спричинити серйозне захворювання. Мільйони людей у всьому світі заразилися і захворіли. Тисячі людей померли від вірусу. Щоб захистити людей від зараження, було введено багато захисних заходів: дотримання дистанції, носіння масок, відмова від поїздок, закриття магазинів. Багато людей втратили роботу та страждають через те, що не можуть забезпечити свої сім'ї.

У таких складних ситуаціях особливо важливо, щоб ми всі міцно трималися разом та одне одному допомагали. Але ми не повинні забувати, що найбільша допомога приходить від Бога. Він хоче захистити нас від кожної хвороби і якщо хтось захворіє або страждає, Він може дати йому сили і потішити його. З нашою допомогою Бог хоче перемогти все зло, всі хвороби, всі страждання і подарувати нам рай. Ось чому ми мусимо навчитися повністю Йому довіряти, дуже любити Його та один одного й уникати з Його допомогою кожного гріха. Гріх – це найгірша зараза. А щоб нам це вдалося, Бог дав нам особливу вчительку, Свою Матір. Вона хоче взяти нас за руку, захистити від зла і допомогти нам жити кожен день так, як Ісус. Особливо ми відчуваємо її близькість, коли молимося розарій. Розарій – це немовби „вакцинація“ від зла. Через нашу молитву Мати Божа хоче також допомогти людям у всьому світі, особливо страждаючим та бідним.

Бог посилає Свою Матір до нас навіть безпосередньо. Вона з'являється в багатьох місцях світу і говорить нам, що ми повинні робити. Так вона з'явилася у 1830 році у Франції, в Парижі, молодій монахині Катерині Лаборе.

Коли Катерині було дев'ять років, померла її мати. Вона залишилася сама зі своїми десятьма братами і сестрами. Їй було дуже сумно. Одного разу вона стала на стілець у спальні батьків, щоб дістати статую Богородиці, що стояла на шафі. Вона обійняла її і голосно сказала: „Тепер, дорога свята Мамо, ти мусиш бути моєю мамою“. У дитинстві Катерині довелося багато працювати, щоб допомогти батькові та своїм маленьким братам і сестрам. Вона часто молилася до Божої Матері, яка їй завжди допомагала. Катерина дуже хотіла хоч раз побачити Божу Матір. У віці 24 років Катерина вступила до монастиря Сестер Милосердя на Рю дю Бак у Парижі. Як черниця, вона особливо хотіла піклуватися людьми похилого віку, хворими та доглядати за ними. Будучи послушницею, вона готувалася до своїх обітниць та майбутніх обов'язків. Щось надзвичайне сталося в ніч з 18 на 19 липня. Катерина розповідає про це сама:

О пів на дванадцятую я почула, як хтось кличе мене по імені: „Сестро! Сестро!“ Я прокинулася і побачила малу гарну дитину, що стояла переді мною, одягнена у білий одяг і яскраво сяяла. Ця дитина, близько чотирьох-п'яти років, сказала мені: „Вставай швидше і ходи до каплиці, Пресвята Діва чекає тебе!“ Мені одразу прийшла думка: „Але мене почують“. Але дитина відповіла: „Не хвилюйся, зараз пів на дванадцятую, всі сплять. Ходи, я буду тебе супроводжувати.“ Я думаю, що ця дитина була моїм ангелом-хоронителем, якому було дозволено стати для мене видимим, щоб показати мені Діву Марію. Я швидко одягнулася і пішла за дитиною. Я була здивована, що всюди, де ми проходили, вже було запалено світло. Моє здивування було ще більшим, коли ми дійшли до каплиці і двері самі відчинилися. Але найбільше я здивувалася, коли побачила, що в каплиці були запалені всі свічки та лампи. Це нагадало мені Різдво. Однак найсвятішої Діви я не бачила. Дитина повела мене до вівтаря. Там я стала на коліна поруч із кріслом священника і чекала. Близько півночі я почула щось схоже на шелест шовкової сукні. В ту ж мить мій маленький провідник дав мені зрозуміти:

„Ось Пресвята Діва!“ Божа Матір сіла на крісло, але я вагалася повірити, що це справді Діва Марія. Тоді мій супровідник повторив мені, але тепер вже не як дитина, а як чоловік, голосно і наполегливо: „Ось Пресвята Діва!“ Я подивилася на Діву Марію і одним великим кроком я була біля неї. Я впала перед нею на коліна і з великою довірою поклала свої руки на її коліна. Тут я провела найкращі моменти свого життя. Було б неможливо описати те, що я відчула.

Діва Марія розповіла Катерині про місію, яку вона згодом пізнає в молитві. Вона показала Катерині багато болісних ситуацій – війни, голод, хвороби, які мали настати в усьому світі. Але вона пообіцяла захистити світ, якщо ми довірятимемо Богові, багато молитимемося і будемо добрі одні до одних.

Через кілька місяців Катерина під час молитви знову побачила Божу Матір. Марія стояла на земній кулі, простягнувши руки. Під її ногами була змія. На руках вона мала перстені з дорогоцінним камінням, від якого виходили сяючі промені. Катерина почула голос: „Ці промені – це ласки, які Марія випрошує для людей“. Але деякі камені не випромінювали світла. Катерина запитала: „Чому деякі перстені не сяють?“ Тоді Божа Матір відповіла: „Це ті ласки, за які ви забуваєте мене просити!“ Над головою Богородиці була молитва, написана золотими літерами: „О Маріє, без гріха зачата, молися за нас, що до тебе прибігаємо!“ Потім образ повернувся. На зворотній стороні було дванадцять зірок і літера „М“, нерозривно з'єднана з хрестом. Внизу були два зранені серця, з яких виходило полум'я. Одне серце було увінчане терням, а друге – пробито мечем. Це були серця Ісуса та Марії, об'єднані в однаковій любові до людей. Потім сестра Катерина почула слова: „Скажи, щоб згідно з цим взірцем був зроблений медалик! Люди, які носитимуть його при собі і побожно промовлятимуть цю коротку молитву, отримають особливий захист Богоматері та велику благодать. Великих ласк зазнають ті, котрі з довірою носитимуть медалик“.

Перші 2000 медаликів були викарбувані в 1832 році, саме в ті місяці, коли у Франції вирував смертоносний вірус – холера. Тільки в Парижі від холери померло 20 000 людей.

Сестри Милосердя роздавали медалики Божої Матері хворим у своїх лікарнях. Сталося незліченна кількість чудесних зцілень та навернень – стільки, що медалик отримав назву „Чудотворний медалик“. Через три роки було роздано мільйон медаликів.

Коли в 1876 році Катерина Лабуре померла, по всьому світу вже було роздано мільярд медаликів.

Ви також можете носити цей медалик із собою: на ланцюжку, на браслеті, на брелоку або на сумці. Попросіть батьків, священника, монахиню або ваших катехитів подарувати вам „Чудотворний медалик“ Божої Матері. Медалик нагадуватиме тобі, що Богородиця завжди з тобою і захистить тебе. Говоріть із Нею, часто промовляйте коротку молитву, що знаходиться на медалику, і просіть Її захистити вас, вашу родину та світ від зла, та подарувати всім людям любов і мир. За цю єдність у любові та за мир у світі ми хочемо молитися розарій разом із мільйонами дітей у всьому світі 18 чи 19 жовтня (якщо ви навчатесь у школі). З цією молитвою ми можемо випросити багато ласк для цілого світу.

